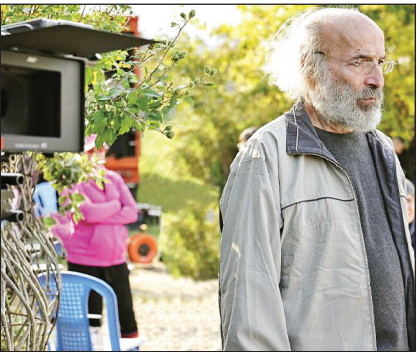

عباری در تدارک ساخت «خرلنگ»

کیانوش عباری پس از گذراندن سالی سخت که بیشتر روزهای آن با بیماری گذشت، در همین ابتدای سال نو فیلم جدید خود را کلید می‌زند.

این کارگردان آبان‌ماه سال قبل با اشاره به اینکه قصد دارد فیلمی با نام «خرلنگ» بسازد، به ایسنا گفته بود: این فیلم درباره فوران نخستین چاه نفت ایران است و سال هاست که داستانش را در ذهن داشتم اما الان اشتیاقی ساخت آن برایم بیشتر است.

عباری همچنین با اشاره به مشکلات جسمانی که در یکی دو سال قبل چندبار کارش را به بیمارستان کشاند بیان کرده بود، «دکترها به من گفته بودند یا سیمنا را انتخاب کن یا زندگی را، ولی من تلاش می‌کنم بسا آرامش کارم را دنبال کنم». و حالا او با بهبود شرایطش بخش‌هایی از تازه‌ترین اثر سیمینایی خود را در مسجدسلیمان فیلمبرداری خواهد کرد.

طبق اعلام روابط عمومی فیلم، «خرلنگ» به کارگردانی کیانوش عباری و تهیه‌کنندگی مشترک کمهرداد غفارزاده و کیانوش عباری، هم‌کنون در مرحله تحقیق و نگارش قرار دارد و عباری هم‌زمان با تحقیق و نگارش فیلمنامه برای انتخاب لوکیشن بخش‌هایی از فیلم به مسجدسلیمان سفر کرده است.

در این سفر که با همکاری شرکت ملی نفت ایران انجام شد، کمهرداد غفارزاده و یک گروه ۴ نفره از گروه تولید و کارگردانی عباری را همراهی کرده‌اند.

نقد خبر

گلایه بن‌افلک از عرق کردن در لباس چسبان بتمن

باید واقعاً خسته‌کننده باشد که در لباسی تنگ و چسبان با کلی جرم و جنایت مبارزه کنی. بن‌افلک در مورد مشکلات پوشیدن لباس بتمن در طول دوران بازی خود در نقش بتمن صحبت کرد و به GQ توضیحاتی دقیق در مورد تجربه فیزیکی سخت پوشیدن لباس بتمن داد.

افلک گفت: «من از لباس‌های بتمن متنفر بودم. لباس‌های بتمن پوشیدن‌شان وحشتناک است. اولاً خیلی گرم است و نمی‌شود نفس کشید و طوری ساخته شده‌اند که به‌نظر دلخواه‌خودشان برسند. هیچ فکری به وضعیت انسان در آنها نشده است. بنابراین اتفاقی که می‌افتد این است که شروع به عرق کردن می‌کنی. پس در آن لباس فقط عرق می‌ریزی.»

او ادامه داد: «این موضوع ساختن فیلم را دشوار می‌کرد، چون خیلی داغی. همچنین احساس قهرمانانهای بتمت نه‌ده، چون فوراً عرق می‌کنی و خیلی خسته می‌شوی.» افلک با خنده افزود: «شاید کریستین ایل‌آ یا راب آپاتینسون، به‌هجه‌هایی مثل اون‌ها، بهتر از من با این موضوع کنار می‌آمدند.»

افلک نقش بروس وین، معروف به بتمن را در فیلم‌های «طلوع عدالت»، «فلس» و «لیگ عدالت» بازی کرد و همچنین در نسخه گسترش‌یافته «لیگ عدالت زک اسایندر» حضور داشت.

لباس بتمن قبلاً هم از انتقاد در امان نبوده است، اما کارگردان نخستین سری، تیم برتون، اعتراضاتی بیشتر از جنبه‌های ظاهری داشت. او در گفت‌وگو با Empire در سال ۲۰۲۲ به‌شدت از لباسی که جورج کلونی در فیلم «بتمن و رابین» به کارگردانی جول استیونماخر پوشید، انتقاد کرد.

هنگام ساخت «صیاد» از برخی میزانشن‌ها چشم‌پوشی کردیم

جواد افشار، کارگردان «صیاد»: برای کنترل زمان فیلم، از برخی میزانشن‌ها صرف‌نظر کردیم. با وجود این، در بازبینی فیلم شتاب‌زدگی در مونتاژ به چشم می‌خورد. تنها برای ایجاد حس نوستالژی میان خانواده‌ها و هم‌زمان شهید صیاد از هوش مصنوعی بهره‌بردیم. /اسینماپرس

اسودودی همشهری عکس: امیر پناهیپور

اسودودی همشهری عکس: امیر پناهیپور

بابا پنجلی می‌تواند در پایتخت ۸ برگردد

علیرضا خمسه در گفت‌وگو با برنامه «درجه یک» تلویزیون همشهری

رضا عطاران و امثال پژمان جمشیدی، بازیگران خوبی هستند. خدا را شکر ما از لحاظ بازیگر کم نداریم. پژمان، بازیگر شیرینی است، اما سنا ریوهاست که ایراد دارد. ریل‌گذاری هاست که قطار را به ناک‌آباد برده است

کمدی در واقع دومین گونه یا ژانر پس از تراژدی است. به‌نظم نمایش زندگی مردم به قصد نشان دادن رفتارهای اصواب با پایان خوش است. پس اگر فقط بخوایم مردم را به هر قیمتی بخندانیم، این نامش کمدی نمی‌شود. کارهای چاپلین کمدی است و کارهای خمسه نوعی دیگر و اگر کمدی منطبق با تعریفی که از سینمای کمدی می‌شود نباشد، بویی از کمدی نبرده است. کمدی باید دارای اندیشه نهفته و پنهان باشد. کمدی نگاه نقادانه به همراه دارد. دلیل اینکه نمی‌توانم با بسیاری از کمدی‌های امروز ارتباط بگیرم همین موضوع است؛ چرا که در آنها شق، اندیشه و خرد وجود ندارد.

در این میان یک موضوع انتخاب نقش است. بازیگر هر قدر هم حرفه‌ای باشد گاهی نمی‌تواند از همه پیشنهادها براساس تعاریف و معیاری که دارد سر باز بزند، زندگی خرج دارد و اگر کاری نکنیم زندگی پیش نمی‌رود. این ریل امروز هم توسط مسئولان ساخته شده است. در این سال‌ها در سریال‌هایی بازی کرده‌ام که خودم تمایلی برای نمایششان ندارم. امروز نمی‌توانم به‌عنوان یک بازیگر حرفه‌ای بگویم بازی نمی‌کنم تا زمانی که بیضایی به ایران بازگردد.

یک خسته نباشید به سازندگان سریال پایتخت می‌گویم؛ هر سریالی که این روزها ساخته شود و گرهی از کار مردم و مشکلی از مشکلات بکشد یا برطرف کند و از اندوه مردم کم کند، صد آفرین دارد. همین که مردم سریالی را می‌بینند باید صد آفرین گفت، اما ا바ها به گروه گفتیم که از نقش بابا پنجلی عبور کرده‌ام. آنها پیشنهاد دادند که مانند روح در سریال حضور داشته باشم و آن هم در دست زمانی بود که می‌خواستم برای دیدن دخترم به خارج از کشور بروم. پیش از آن هم چند بازیگر همین سریال پایتخت را که از سریال خارج شده بودند، نمونه قرار دادم که چگونه راحت می‌توان موضوع را برگرداند و گفتیم که پنجلی مثلاً به مشهد رفته و مدتی در یک آسایشگاه معلولان حضور داشته و حالا سر و کله‌اش دوباره پیدا می‌شود، اما گروه کارگردانی نپسندیدند.

من اگر اختلافی با محسن تنابنده داشته باشم، درون خانوادگی است. مردم در کوچه و خیابان می‌پرسند که بابا پنجلی چه شد، در فصل ششم تمام اعضای بدن بابا پنجلی اهدا شد، اما من می‌گفتم او نه می‌توانست راه برود و نه سلامتی کامل داشت، پس چطور اعضای اهدا شد؟ به گمانم حضور بابا پنجلی همچنان می‌توانست این سریال را به ایران بیاورد نزدیک تر کند. که به گمانم فصل ششمش بدترین فصل پایتخت بود، بازی کردن در نقش روح بابا پنجلی هم خلاف میل باطنی و روحیه من بود. به گمانم در شأن من نیست که در این موارد پیش از این بسا آنها صحبت کنم.

گزارش گروه ۲۴

علیرضا خمسه در برنامه «درجه یک» در گفت‌وگویی با مژده لواسانی از سینما و تلویزیون و عدم حضورش در «پایتخت» گفت و در این برنامه از اختلاف‌های ناگفته‌اش با محسن تنابنده سخن به میان آورد. بخش‌هایی از گفت‌وگو با او را می‌خوانیم؛ گفت‌وگویی که از رشته تحصیلی علیرضا خمسه شروع شد.

دانشجو بودم و در دانشگاه ملی (شهید بهشتی) درس می‌خواندم. آنجا گروه تئاتری تشکیل شد و من به آن گروه پیوستم. بعد از این اجرا وارد گروهی شدم که در آن سوسن تسلیمی و احمد آقالو حضور داشتند. من تا سال ۱۳۵۷ با گروه نمایش همراه بودم و بعد به فرانسه رفتم. بعد از بازگشت از فرانسه، نمایشی به نام «مرگ یزدگرد» اجرا شد و من آن زمان نقش سرباز را بازی کردم. این کار قرار بود تئاتر شود.

با توجه به چهارم به‌خاطر دارم که بهرام بیضایی به سرپرست گروه تئاتر گفت: «یک سرباز ساسانی می‌خواهم. این جوان ریفو است، اما مهدی هاشمی تأکید داشت که می‌توانم نقش یک سرباز را بازی کنم. در نهایت نقش سرباز را بازی کردم و بازی با بهترین کارگردان ایران نصیب من شد. خاطرم هست که امین تارخ هم حضور داشت. در نقش سربازی بودم که روی صحنه در حال آمد و شد بود و خبرهای هولناک می‌آورد. در این میان خاطرم هست که با خنده وارد صحنه می‌شدم و بیضایی مدام می‌گفت چرا می‌خندی؟

«مرگ یزدگرد» نخستین کار سینمایی‌ام بود و به‌نظم یک کار درخشان محسوب می‌شود. هنوز هم دوست دارم که علاقه‌مندان به سینما آن را ببینند. در فیلم «شاید وقتی دیگر» پانثومیم بازی کردم. به‌نظم کمدی جدی‌ترین کار جهان است. معتقدم زمانی که درام‌های عادی را پیش می‌بریم در اصل کار خاصی نمی‌کنیم، اما وقتی کمدی می‌سازیم، این شما نیستید که کمدی را انتخاب کرده‌اید، بلکه در جاهایی کمدی شما را انتخاب می‌کند. به هر حال به‌نظم کمدی مرصید کرد و من در دامش افتادم! هدیقم از ابتدا این بود که بخندانم. می‌خواستم تماشاگران را بخندانم و این هم کار سختی بود.

فیلم سینمایی «آچاره‌نشین‌ها» زمانی که در نمایش «پاتلن وکیل» با حضور جمیله شبخنی و محمدعلی کشاورز بازی می‌کردم، به من پیشنهاد شد. همان زمان بود که مرحوم داریوش مهرجویی از من دعوت کرد تا در «آچاره‌نشین‌ها» بازی کنم. من در آن فیلم بازی نکردم و داستان جالب خود را دارد، بعدها در مجموعه «هوشیار و بیدار» که ساخته شد، بازی کردم.

برخی از کارگردانان بدون توجه به تعریف کمدی در حال ساخت فیلم‌های کمدی هستند که با تعریف کمدی ناسازگارند.

اسودودی همشهری عکس: امیر پناهیپور

۱۲۰سالگی سینمای چین

پانزدهمین جشنواره فیلم پکن آغاز شد

جشنواره بین‌المللی فیلم پکن با افتتاحیه‌ای پر زرق و برق به استقبال ۳۳قطعه عطف مهم رفت. به گزارش مهر به نقل از ورایتی، پانزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم پکن با وجود شرایط بارانی، با شکوه و اهمیت تاریخی کارش را آغاز کرد تا با حضور جمعی از چهره‌های سینمای بین‌المللی و چینی، ۳۰سالگرد قابل توجه تاریخ سینما را گرامی بدارد.

این جشنواره امسال سالگرد ۱۳۰سالگی پیشگامی برادران لومیر با نخستین نمایش فیلم در پاریس، ۱۲۰سالگی سینمای چین و پانزدهمین سالگرد جشنواره را جشن می‌گیرد. در این مراسم جانت یانگ، رئیس آکادمی اسکار، با یک سخنرانی ۲زبانه بر قدرت فیلم به‌عنوان یک زبان جهانی تأکید کرد و به زبان ماندارین گفت: فیلم، جهانی‌ترین زبانی است که همه دنیا را به هم مرتبط می‌کند. وی همچنین گفت: نخستین بار با آثار فیلمسازان نسل پنجم عاشق سینمای چین شدم. تکنولوژی می‌تواند به ما کمک کند، اما چیزی که واقعاً مردم را به جنبش درمی‌آورد، داستان‌هایی است که از همدلی انسانی نشأت می‌گیرد. یانگ با اشاره به اینکه در سال‌های اخیر، داستان‌سرایان آسیایی و آسیایی دیاسپورا هر چه بیشتر وارد صحنه جهانی شده‌اند، گفت: آنها با صدای منحصر به‌فرد خود داستان‌هایی را از زندگی بین فرهنگ‌ها بیان می‌کنند. به‌عنوان یک تهیه‌کننده چینی – امریکایی، می‌دانم این مسیر چقدر می‌تواند چالش‌برانگیز باشد، اما دقیقاً به همین دلیل است که اهمیت دارد. دیوید یئش، کارگردان بریتانیایی که کارگردانی چندین فیلم «هری پاتر» را انجام داده و از اعضای هیأت داوران جایزه نیتانن جشنواره است، گفت: از تماشای مقیاس و شکوه همه چیز اینجا شگفت‌زده شده‌ام. ریاست هیأت داوران امسال را جیانگ ون، بازیگر و کارگردان چینی برعهده دارد و جوان چن، بازیگر چینی – امریکایی، نی نی بازیگر چینی، تیمو نیکی فیلمساز فنلاندی و وینست پرز بازیگر و کارگردان سوئیسی اعضای هیأت داوران هستند.

چهره‌های بین‌المللی این مراسم شامل کارگردانانی چون بلا تار، نوتل باستین، باپتست بوکارت و توبیاس اشمیتز لر، همراه هیأت سوئیسی و نمایندگان چندین جشنواره بزرگ فیلم بودند.

۱۲۰سالگی سینمای چین

به مناسبت ۱۲۰سالگی سینمای چین، جشنواره بین‌المللی فیلم پکن با نمایش آثاری از نخستین فیلم صامت تا انیمیشن‌های مدرن، تاریخ این صنعت را در یکی از بزرگ‌ترین بازارهای سینمای جهان جشن می‌گیرد. همه چیز با یک دوربین دستی چوبی و مردی با دیدگاهی آینده‌نگر به نام «چن چینگ‌تای» آغاز شد. هیچ راهی برای دانستن این وجود ندارد که آیا «رن» هنگام سفرش آن دوربین دستی ساخت فرانسه در پاییز ۱۹۰۵ هجری قمری، این میراثی که بر جای می‌گذارد، داشته یا نه، اما تاریخ نشان می‌دهد او مردی باهوش، چندبعدی و کارگردان نخستین فیلم تاریخ چین با عنوان «کوه دینگجون» نیز بود.

لی ژن، استاد ارشدیو فیلم چین، می‌گوید: «تولید این فیلم نقطه‌عطفی نامادین است که پایان عصری بدون سینمای چین و فقدان تولیدات داخلی توسط مردم این کشور را نشان می‌دهد.» حالا - ۱۲۰سال بعد، چین با ابرتولیداتی مانند انیمیشن «ژا ۲» دومین صنعت سینمایی بزرگ جهان را در اختیار دارد.

در پانزدهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم پکن به مناسبت این سالگرد، بخش ویژه‌ای با عنوان «پانورامای پکن» به مرور تحول فیلمسازی در این کشور اختصاص دارد. آثاری ازجمله فیلم‌های صامت مرمت‌شده مانند «عنکبوت‌ها» (۱۹۲۷) و «آله» (۱۹۳۴)، نخستین انیمیشن چین و آسیا با نام «شاهزاده بادبزن آهنی» (۱۹۴۱) و کلاسیک‌هایی مانند «بهار در شهر کوچک» (پرگزیده به‌عنوان بهترین فیلم تاریخ سینمای چین) تا آثار مدرنی مانند «همکن است کوه‌ها در هم بریزند» اثر جیا ژانگ که در این بخش ویژه به نمایش گذاشته می‌شوند.

همچنین در حاشیه این رویداد، نشست‌هایی با حضور کارگردانانی مانند جیا ژانگ که و هو جیان چن درباره تاریخ سینما برگزار می‌شود. سینما نخستین بار سال ۱۸۹۶ با نمایش فیلم‌های کوتاه برادران لومیر در شانه‌های به چین رسید. رن که در دهه ۱۸۵۰ در فقر بزرگ شده بود، ابتدا به تجاری روی آورد، اما با ورود عکاسی به چین، استودیوی عکاسی «فنگ‌تای» را در پکن تأسیس کرد و حتی عکاس مخصوص ملکه سی‌کی شد. او سپس با خرید یک دوربین فیلمبرداری و همکاری با بازیگر اپرانتا شن‌بی، فیلم «کوه دینگجون» را در حیاط استودیوی خود ساخت.

شخصیت اصلی «داستان اسباب‌بازی ۵» مشخص شد

بود که نخستین جلسه ضبط ۵ساعته خود را برای نقش باز لایتنیر تکمیل کرده‌است. او گفت: «خیلی عجیب بود که دوباره صدای باز را پیدا کنیم. آن هم ۵سال پس از اکران «داستان اسباب‌بازی ۴». او سپس گفت: «این داستان بسیار بسیار هوشمندانه است. آیا می‌خواهید قسمت ۵ از این را بسازید؟ من واقعاً نمی‌گویم که موضوع پول است. مطمئناً آنها می‌خواهند موفق شوند، ولی این دلیل اصلی ساختش نبود.

که با اول در «داستان اسباب‌بازی ۲» معرفی شد و با صدای به‌یادماندنی جون کوساج صدایپیشگی شده، تمرکز خواهد کرد. آن در این‌باره گفت: «می‌توانم بگویم که این فیلم خیلی وودی و من – دوباره به هم می‌رسیم و یک صحنه افتتاحیه باور نکردنی با باز لایتنیر داریم. تا اینجا را می‌توانم بگویم، ولی نمی‌توانم بیشتر از این بگویم.» در دسامبر گذشته، آلف گفته

تیم آلن اخیراً در گفت‌وگو با WIVB درباره برخی از جزئیات داستانی فیلم «داستان اسباب‌بازی ۵» صحبت کرد که قرار است در ژوئن ۲۰۲۶ توسط دیزنی و پیکسار به سینماها بیاید. آلن دوباره در نقش باز لایتنیر صحبت می‌کند و می‌گوید که این شخصیت در افتتاحیه باور نکردنی فیلم نقش اصلی را دارد. سپس فیلم تغییر مسیر می‌دهد و بیشتر روی جسی، گاوچرانی

هالیوود